

SEKMADIENIS VIEŠPATIES GIMIMO OKTAVOJE

Laiške kalbama apie tai, kad mes jau nebesame vergai, bet įvaikiai, o įvaikiai – tai Dievo paveldėtojai iš Dievo malonės. Tame yra visa prasmė Kristaus atėjimo į šį pasaulį gūdumoje nakties ir tamsos, kuri mus supa. Mums reikia tik Jį priimti kaip šventykloje Jį sveikinantys Simeonas ir Ona. Kiekvienas iš mūsų arba priima, arba atmeta Jį (prieštaravimu, apie kuriuos kalbama Evangelijoje, ženklą), tuo pelnydamas išganymą arba pasmerkimą.

Introitus

Sap. 18, 14–15. Dum médium siléntium tenérent ómnia et nox in suo cursu médium iter habéret, omnipotens sermo tuus, Dómine, de cælis a regalibus sédibus venit.

Ps. 92, 1. Dóminus regnavit, decórem indutus est: indutus est Dóminus fortitudinem, et præcinxit se.

Collecta

Omnipotens sempitérne Deus, dirige actus nostros in beneplacito tuo: ut in nómine dilécti Filii tui mereamur bonis opéribus abundare. Qui tecum vivit et regnat...

Epistola

Léctio Epístolæ beati Pauli Apostoli ad Gálatas. (Gal. 4, 1–7)

Fratres: Quanto témpore heres párvulus est, nihil differt a servo, cum sit dóminus ómnium: sed sub tutóribus et actóribus est usque ad præfinítum tempus a patre: ita et nos

Introitas

Išm 18, 14–15. Kai visa tvyrojo gilioje tyloje, ir naktis savo eigoje buvo įveikusi pusę kelio, visagalis tavo Žodis, Viešpatie, iš dangaus nuo karališkojo sosto nužengė.

Ps 92, 1. Viešpats karaliauja; jis apsilvilkęs grožybe; Viešpats apsilvilko galybe ir susijusė tvirtumu.

Kolekta

Visagali amžinasis Dieve, nukreipk mūsų veiksmus Tau pamaloninti, kad vardan Tavo mylimojo Sūnaus nusipelnytume daryti gausius gerus darbus. Kuris su Tavimi gyvena ir viešpatauja...

Epistolė

Skaitinys iš apaštalo Pauliaus Laiško galatams. (Gal 4, 1–7)

Broliai: kol paveldėtojas nepilnametis, jis niekuo nesiskiria nuo vergo, nors yra visa ko šeimininkas; jis esti globėjų ir prievaizdų valdžioje iki tėvo nustatyto meto. Taip buvo ir su

cum essémus párvuli, sub eleméntis mundi erámus serviéntes. At ubi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum, factum ex muliere, factum sub lege, ut eos, qui sub lege erant, redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus. Quóniam áutem estis filii, misit Deus spíritum Fílii sui in corda vestra, clamántem: Abba, Pater. Itaque iam non est servus sed filius: quod si filius, et heres per Deum.

Graduale

Ps. 44, 3 et 2. Speciósus forma præ filiis hóminum: diffusa est gratia in labiis tuis. **V.** Eructavit cor meum verbum bonum, dico ego ópera mea Regi: lingua mea calamus scribæ, velóciter scribéntis.

Alleluia

Alleluia, alleluia.

Ps. 92, 10. **V.** Dóminus regnavit, decórem induit: induit Dóminus fortitudinem, et præcinxit se virtute. Alleluia.

Evangelium

Sequéntia sancti Evangélii secundum Lucam. (Luc. 2, 33–40)

In illo témpore: Erat Ióseph et Maria mater Iesu, mirántes super his quæ dicebántur de illo. Et benedíxit illis Símeon, et dixit ad Mariám matrem eius: Ecce pósitus est hic in ruínam,

mumis: kol buvome nepilnamečiai, turėjome vergauti pasaulio pradmenims. Bet, atėjus laiko pilnatvei, Dievas atsiuntė savo Sūnų, gimusį iš moters, pavaldų įstatymui, kad atpirktų esančius įstatymo valdžioje ir kad mes įgytume įvaikystę. O kadangi esate įvaikiai, Dievas atsiuntė į mūsų širdis savo Sūnaus Dvasią, kuri šaukia: „Aba, Tėve!“ Taigi tu jau nebe vergas, bet įvaikis; o jeigu įvaikis, tai Dievo valia ir paveldėtojas.

Gradualas

Ps 44, 3 ir 2. Savo grožiu pralenkį žmonių sūnus; tavo lūpose gausiai išlieta malonė. **V.** Ištarė mano širdis gerą žodį, apsakysiu savo darbus karaliui; mano liežuvis – spėriai rašančio raštininko plunksna.

Aleliuja

Aleliuja, aleliuja.

Ps 92, 10. **V.** Viešpats karaliauja; jis apsilkęs grožybe; Viešpats apsilvilko galybe ir susijuosė tvirtumu. Aleliuja.

Evangelija

Šventosios Evangelijos pagal Luką tęsinys. (Lk 2, 33–40)

Anuo metu: Kūdikio tėvas ir motina stebėjosi tuo, kas buvo apie jį kalbama. O Simeonas palaimino juos ir tarė motinai Marijai: „Štai šis skirtas daugelio Izraelyje nupu-

et in resurrectionem multorum in Israel: et in signum cui contradicetur: et tuam ipsius animam pertransibit gladius, ut revelentur ex multis cordibus cogitationes. Et erat Anna prophetissa, filia Phaniel, de tribu Aser: hæc processerat in diebus multis, et vixerat cum viro suo annis septem a virginitate sua. Et hæc vidua usque ad annos octoginta quatuor: quæ non discedebat de templo, ieiuniis et obsecrationibus serviens nocte ac die. Et hæc, ipsa hora superveniens, confitebatur Domino: et loquebatur de illo omnibus, qui expectabant redemptionem Israel. Et ut perfecterunt omnia secundum legem Domini, reversi sunt in Galilæam in civitatem suam Nazareth. Puer autem crescebat, et confortabatur, plenus sapientia: et gratia Dei erat in illo.

Offertorium

Ps. 92, 1–2. Deus enim firmavit orbem terræ, qui non commovebitur: parata sedes tua, Deus, ex tunc, a sæculo tu es.

Secreta

Concede, quæsumus, omnipotens Deus: ut oculis tuæ maiestatis munus oblitum, et gratiam nobis piæ devotionis obtineat, et effectum beatæ perennitatis acquirat. Per Dominum nostrum...

limui ir atsikëlimui. Jis bus prieštaravimo ženklas – ir tavo pačios sielą pervers kalavijas, – kad būtų atskleistos daugelio širdžių mintys.“ Ten buvo ir pranašė Ona, Fanuelio duktė iš Asero giminės. Ji buvo visiškai susenusi. Po mergystės ji išgyveno septynerius metus su vyru, o paskui našlaudama sulaukė aštuoniasdešimt ketverių metų. Ji nesitraukdavo iš šventyklos, tarnaudama Dievui per dienas ir naktis pasninkais bei maldomis. Ir ji, tuo pat metu priėjusi, šlovino Dievą ir kalbėjo apie kūdikį visiems, kurie laukė Jeruzalės išvadavimo. Atlikę visa, ko reikalavo Viešpaties Įstatymas, jie sugrįžo į Galilėją, į savo miestą Nazaretą. Vaikelis augo ir stiprėjo; jis darėsi pilnas išminties, ir Dievo malonė buvo su juo.

Ofertorijus

Ps 92, 1–2. Dievas sutvirtino žemės skritulį, kuris nebus pajudintas. Tavo sostas, Dieve, prirengtas nuo to laiko: tu esi nuo amžių.

Sekreta

Suteik, meldžiame, visagali Dieve, kad ši atnaša, paaukota Tavo didenybės akivaizdoje, pelnytų mums ir pamaldaus dievotumo malonę, ir palaimintąją amžinybę. Per mūsų Viešpatį...

Præfatio de Nativitate Domini

Vere dignum et iustum est, æquum et salutare, nos tibi semper et ubique gratias agere: Domine, sancte Pater, omnipotens æterne Deus. Quia per incarnati Verbi mysterium nova mentis nostræ oculis lux tuæ claritatis infulsit: ut visibiliter Deum cognoscimus, per hunc in invisibilium amorem rapiamur. Et ideo cum Angelis et Archangelis, cum Thronis et Dominationibus cumque omni militia cælestis exercitus hymnum gloriæ tuæ canimus, sine fine dicentes: Sanctus.

Communio

Matth. 2, 20. Tolle puerum, et matrem eius, et vade in terram Israel: defuncti sunt enim, qui quærébant animam pueri.

Postcommunio

Per huius, Dómine, operatiónem mystérii, et vitia nostra purgéntur, et iusta desidéria compleantur. Per Dóminum nostrum...

Viešpaties Gimimo prefacija

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga, kad mes Tau visuomet ir visur dėkotume, Viešpatie, šventasis Tėve, visagali amžinasis Dieve. Slaptingu Žodžio Įsikūnijimu nauja Tavosios garbės šviesa mūsų dvasiai sužibo, idant mes, regimai pažinę žmogumi tapusį Dievą, per Jį pamiltume neregimąsias vertybes. Todėl su angelais ir arkangelais, su sostais ir viešpatystėmis ir su visa dangaus armijos kariauna giedame Tavo garbės himną, be perstojo sakydami: Šventas.

Komunija

Mt 2, 20. Pasiimk berniuką ir jo motiną ir keliauk į Izraelio žemę, nes jau mirė tie, kurie troško berniuko gyvybės.

Postkomunija

Viešpatie, per šių slėpinių veikimą ir mūsų ydos tebūna išvalytos, ir mūsų teisūs troškimai išpildyti. Per mūsų Viešpatį...